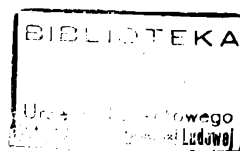

URZĄD PATENTOWY

CA4c 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2484.

Kl. 28 a 1.

Otto Röhm
(Darmstadt, Niemcy).

Sposób przygotowania skór do garbowania zapomocą amonjaku.

Zgłoszono 29 lipca 1924 r.

Udzielono 13 lipca 1925 r.

Wynalazek dotyczy sposobu zastosowania amonjaku dla przygotowania skór do garbowania, przyczem futra i skóry traktuje się naprzód mniej lub więcej stężonymi roztworami soli alkalicznych albo ziem alkalicznych lub amonjakalnemi z dodatkiem kwasu, następnie zobojętnia się kwas i sole spłókuje, wreszcie samym amonjakiem albo w połączeniu z innemi alkalicznemi substancjami przeprowadza się pozbowienie włosa. Celem usunięcia brudu i ułatwienia odwłosienia, mogą być zastosowane enzymy przed lub po traktowaniu amonjakiem, ewentualnie z dodatkiem alkalkji, przyczem enzymy tryptyczne będą najodpowiedniejsze. Kwasy mogą być dodane bądź do roztworów soli alkalicznych lub ziem alkalicznych, bądź bezpośrednio do soli amonjakalnych; można również wpierv działać roztworami soli, pócem dopiero dodaje się

kwasu i następuje współdziałanie rozczyunu soli i kwasu.

Kwas zobojętnia się w oddzielnym zabiegu albo też odpowiednio przygotowane skóry i futra poddaje się bezpośrednio działaniu amonjaku ewentualnie z dodatkiem alkalkjów, przyczem stosuje się nadmiar amonjaku ponad konieczną do zobojętnienia ilość. Bezpośrednie zobojętnianie amonjaku ewentualnie z dodatkiem alkalkjów jest szczególnie wskazane wówczas, gdy się nie wypłókuje soli. Przedstawiony sposób posiada tę zaletę, że sole powstają w skórach i wskutek tego mogą być ze skór i futer usuwane przed samem ługowaniem, a to właśnie jest przestrzegane w praktyce garbarskiej, ze względu na to, że o ile usuwanie soli jest dokonane wcześniej niż przed samem ługowaniem, odwłosienie jest utrudnione lub wymaga dłuższego czasu.

Pozostawienie soli w skórkach ma tę zaletę, że zyskuje się kilkogodzinne płókanie lub kilkodniowe pozostawianie w często odświeżanej wodzie. Amonjak można stosować w roztworze lub w postaci gazu. Użycie enzymów jest konieczne szczególnie przy niesolonych wyschniętych skórkach.

Jeżeli chodzi o czyste i łagodne farby należy traktować odwołione skóry alkalicznymi środkami np. sodą lub wodzianem sodowym, a następnie zaprawiać enzymami. W szczegółach sposób przedstawia się następująco:

Przykład I. 100 kg nasolonej skóry cięłej moczy się w 300 l wody, 15 kg soli kuchennej i 1 kg kwasu solnego, poczem zobojętnia się kwas i dodaje 1 kg preparatu kory bukowej. Po pewnym czasie wyjmuje się skóry z roztworu i pogrąża w 100 l wody z dodatkiem 4 kg amonjaku. Po mniej więcej godzinie można przystąpić do odwołienia.

Przykład II. 100 kg traktowanej solami skórk cięłej moczy się w 300 l wody przez jedną dobę, poczem dodaje się 1 kg kwasu solnego. Po upływie 24 godzin wyjmuje się skóry z roztworu i moczy w 300 l wody z dodatkiem 3 kg amonjaku i 3 kg sody. Po jednej godzinie można przystąpić do odwołienia.

Przykład III. 100 kg skóry bydlęcej zanurza się w 300 l wody, 15 kg soli kuchennej i 1 kg kory bukowej w przeciągu 1 dnia, poczem dodaje się 1 kg kwasu solnego. Po 24 godzinach zobojętnia się kwas, wyjmuje skóry z roztworu i moczy je w 300 l wody z dodatkiem 3 kg amonjaku i 3 kg potażu. Po 1-o godzinnem moczeniu można przystąpić do odwołienia.

Przykład IV. 100 kg skóry bydlęcej moczy się w przeciągu 1 dnia w 300 l wody i 15 kg soli kuchennej, poczem dodaje się 1 kg kwasu solnego. Po 24 godzinach umieszcza się skóry w zamkniętym naczyniu, do którego wprowadza się amonjak, po kilku godzinach można skóry odwołać.

Wymienione poszczególne sposoby są wprawdzie znane, mianowicie znanem jest użycie alkaliów do ługowania, jednak w przedstawionych sposobach znajduje się takie zespolenie środków, że przy znacznem zabezpieczeniu włosów i wełny odwołienie można przeprowadzić nadzwyczaj równomiernie i czysto. Zresztą użycie amonjaku jest zasadniczem, bo jeżeli np. po opisanem wstępnem traktowaniu użyje się zwykłej koncentracji jedynie ługu sodowego, to włos siedzi mocno i po jednej lub więcej godzinach nie daje się usunąć, co stanowi dalszy dowód nowości przedstawionej kombinacji. W porównaniu ze znanymi sposobami odwołiania z użyciem amonjaku, opisany sposób odznacza się zupełnie dokładnem wstępnem przygotowaniem skór i futra, oraz nadzwyczaj szybkim i dobrem działaniem.

Następnie po raz pierwszy przedstawiony zostaje tutaj sposób, przy którym odwołienie następuje bezpośrednio, co dotąd było możliwe jedynie przez parowanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przygotowania do garbowania skór zapomocą amonjaku, znamieny tem, że skóry i futra traktuje się mniej więcej stężonym roztworem soli alkalicznych, ziem alkalicznych lub amonjakalnych z dodatkiem kwasu, następnie zobojętnia kwas, ewentualnie wypłókuje, wreszcie pozbawia skórę włosa zapomocą amonjaku z odpowiedniem użyciem enzymów.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że prócz amonjaku mogą być zastosowane inne alkaliczne związki.

3. Sposób według zastrz. 1 lub 2, znamieny tem, że skóry pozbawione włosa traktuje się alkalicznym rozmięczającym środkiem, np. sodą lub wodorotlenkiem sodu, wypłókuje i zaprawia enzymami lub innemi substancjami do zaprawiania.

Otto Röhm.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy,